

Emporion

SUMARI

Lleus comentaris: Homes nous, per Josep Gastells. — Comentari, per Joan Pericot. — Lliçons populars de Llengua Catalana, per Lucianus. — Per l'art i per la cultura, per Palet. — XI Concurs Nacional d'Història de Catalunya. — Notícies. — Registre Civi.

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

ANTIGA I ACREDITADA CONFITERIA

BATLLE

Casa fundada en 1880.

Dolços variadíssims, Bombons, Caramels, Cap-
ses de luxe, Conserves, Vins i Licors de les
millors marques

Diverses especialitats exclusives d'aquesta casa

Comerç TORROELLA DE MONTGRÍ

-: TINTORERIA -:

E. MONTROIG

-: Rentats en sec -:

Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega

-: Plisats a màquina -:

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA
TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. R I U S
de
O L O T

BANC DE PALAFRUGELL

Capital 2.000.000 de pessetes. Reserva 525.000 pessetes.

Casa Central: PALAFRUGELL

Sucursals: SANT FELIU DE GUIXOLS, LA BISBAL i TOR-
ROELLA DE MONTGRÍ.

COMPRA I VENDA DE VALORS, DESCOMPTES, MONEDES ESTRANGERES,
IMPOSICIONS I COMPTES CORRENTS.

Llibretes d'Estalvi. - Imposicions des de 5 pessetes.

EMPORION

PERIODIC QUINZENAL

ANY II
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 12 de novembre de 1933.

Núm. 239

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Torroella, un any
Fora, un any
Estranger, un any

5 pesseles
5'50
6'50

L L E U S C O M E N T A R I S

H O M E S N O U S

Amb l'adveniment del nou règim tothom esperava—i amb raó— que sortissin a la superfície els valors ignorats, les intel·ligències inèdites, tot aquell stok d'homes nous, d'homes joves, de lluitadors de l'ideal formats en la lluita quotidiana, en l'escomesa constant; persistent i indomable sostinguda durant aquests darrers anys contra la monarquia borbònica.

I bé; avui ja ho podem dir, el balanç que ofereixen aquests dos anys llargs de República no podia pas resultar més magre. Es podrien comptar amb els dits de les mans, i encare posar sobrarien dits, els veritables valors polítics, els talents autèntics que s'han revelat a dins i a fora del Parlament de Catalunya i d'Espanya. Es que no existeixen aquests valors? Es que no han sortit encara? O és que, realment, les generacions actuals estan per sota del nivell moral i intel·lectual dels antics valors polítics i socials?

Cada un d'aquests interrogants ofereix tema abundant per a traçar diversos comentaris. Però no és aquest precisament, l'intent que mou la nostra ploma. El comentari d'avui, si bé es refereix com hem dit fins ara, als homes nous, als nous valors humans de la República, l'ins-

pira únicament un cas concret, un cas particular: el de la persona del jove Ministre de Marina senyor Pita Romero.

Fa 15 anys. Era pel Juny de 1918 que EMPORION s'ocupava, per mitjà de la nostra signatura, de la personalitat intel·lectual i política de l'il·lustre galleguista don Leandre Pita Romero. En aquella època, arreu de Catalunya es respirava un arborat ambient nacionalista. A Torroella mateix, naixia una Joventut Nacionalista organitzada al calor de les tasques culturals i patriòtiques de l'Arenou. Barcelona celebrava una gran setmana galleguista per a estrenyer llaços d'amistat, per a crear corrents d'harmonia i de compenetració entre tots els factors autonomistes de les terres hispàniques. En l'organització d'aquesta setmana patriòtica prengué una part preponderant i activa, l'actual Ministre de Marina de la República Espanyola.

Pita Romero és condeixeble del bon amic nostre Alfons Mercader. Estudiaren junts en la Universitat de Santiago de Compostela. Existia entre ells—i deu existir encara, segurament—un veritable companyerisme. Aprofitant l'estada de

l'il·lustre galleg a Barcelona, l'amic torroellenc va convidar-lo per tal que vingués a passar uns dies a la nostra vila. Pita Romero amatent, va costestar-li amb una lletra de la qual vam extreure'n, ja llavors, com a tema de comentari, els següents fragments:

«Es verdad que aun que tuviera tiempo libre, si no mediara motivo tan agradable como el de visitaros, yo no abandonaria nunca esta ciudad, cuya rara virtud no tiene adjetivo en mi léxico. Solo te digo, que si no fuera gallego quisiera ser catalán. I si te aseguro, que aun habiendo nacido en pais tan divino como mi Galicia, hubiera estudiado en Barcelona »

«Cuando en una semana he aprendido tanto y he robustecido de tal modo mi fé, que educación rendria mi espíritu, de haberlo sometido a un largo aprendizaje en esta tierra de promisión »

«No dudo que mi estancia a vuestro lado seria delicioso para mi. Pero me es imposible. El lunes tengo una conferencia en el Areneo y a los pocos días saldremos de este país extranjero y hermano a un tiempo, en que no he sentido la sandade y la morroña; en que he aprendido un idioma más y he adquirido un precioso caudal de pensamientos y de moralidad ciudadana.»

I acabàvem dient, com a colofó al nostre article o comentari: «Heus ací retratada la imatge de Catalunya » Avui podem dir, en relegir aquesta mateixa lletra: «Heus ací l'auto retrat moral, intel·lectual i polític d'un home tot cor, esperit selecte, a qui l'enamorament de la seva terra no li ha privat d'estimar i admirar la pàtria dels altres.»

Recordem així mateix, velles d'squisicions en torn d'un mateix tema; pronòstics complerts; antigues converses tan actuals avui com quinze anys enrera. Galícia—ens deia l'amic quan vivia a Santiago—compra amb un estol de jovent fonament patriòtic; una gran massa de joventut culta, ardida, impetuosa i ben orientada. Dinre pocs temps, els millors amics de Catalunya els haurem de cercar al nord de la Península.

Ja hi hem arribat. Entre aquests amics tenim

l'honor de comptar-hi la figura de l'actual Ministre de Marina, don Leandre Pita Romero, el qual, com Estelric, a Catalunya, és un dels nous valors més destacats de la jove Galícia posada al servei de la República Espanyola.

JOSEP CASTELLS

COMENTARI

El 16 d'octubre passat ringué lloc a St. Sebastià de Palafrugell una assamblea per tal de crear l'organisme que ha de vetllar les terres gironines de mar, a l'ensem que afavorir el turisme de la costa brava. La idea i l'acre en que cristal·litzà aquesta, són coses que ens toquen prou d'aprop per merèixer tota la nostra simpatia, com també el resum de les conclusions adoptades és sobrerament interessant per a que sigui ringut en compte pels que poden i deuen portar-les a cap en el nostre petit món, que tant paper juga en la zona turística a protegir.

Amb franquesa, no sabem de quina bona ànima fou l'esperit d'aquesta crida de Palafrugell, ni tampoc si la nostra vila estigué representada en ella, però en definitiva tot això tant se val, vingui d'on vingui, és una crida estimadíssima a la consciència popular i encara que amb por hi pensem, voldríem que ens desvetllés d'un cop i que aquest crit donat dalt del magnífic mirador de St. Sebastià fos l'últim i definitiu.

D'origen ben diferent, en un aspecte força menys romàntic i per tant amb tot un altre to, des de dalt de tot del govern d'Espanya, des de Madrid, ens arriba una llei de defensa del tresor artístic que ella sola val cent anys de bon govern.

Segons ella, s'obliga a tots els ciutadans a denunciar en un plaç, que creiem que encara corre, tot el que, particular o públic, pot tenir el més petit interès artístic, arqueològic o històric per a l'art del país. En la mateixa es demana el zel

dels ajuntaments els quals a més de veillar el seu compliment han de denunciar els mancaments que es facin a dia llei en tots els seus aspectes.

Les conclusions de St. Sebastià, amables i suaus, no creiem tinguin entre nosaltres el més petit ressó que ens deslliuri per sempre de tornar a predicar el culte a les coses belles, devoció amb gust ignorada pel poble. Aquestes — catalogació de monuments i obres d'art, conservació del tipisme local, embelliment dels pobles, defensa de boscos, platges, llocs etc. — ben a

bast de qualsevol corporació municipal que s'estimi o entiri que prengui interès per les coses de l'esperit, passaran oblidades com devien perdre's en l'aire les paraules de l'assemblea en aquell lloc mateix on a quatre passes comença el martiri de la naturalesa a mans precisament dels que haurien de defensar-la.

L'altre crit, amb tota la fredor d'una fiscalització definitiva, malauradament, tampoc tindrà l'eficàcia que caldria; almenys per aturar de cop la destrucció o venda del poc tresor artístic que ens resta. Ací mateix entre nosaltres no sabem encara si tan sols s'ha complert el més elemental que la lletra de la «gaceta» demana. Nosaltres que hem après i aplicar amb tant soroll i immediatament altres lleis sortides del mateix govern i que tenim un tresor artístic en mans de particulars prou estimable per a que sigui denunciat i posar sota la tutela de l'estat, com qualsevol altre propietat, segurament ens riurem del paper oficial i seguirem fent el que hem fet sempre en aquest aspecte o sigui que farem el que ens donarà la gana, prescindint del bé de tots.

Aquesta deixadesa que sempre ens ha fet creure eren estèrils les ordres vingudes de tant alt, ens ha fet escriure aquest comentari que ha de quedar també entre nosaltres, com han de quedar en definitiva totes les coses nostres.

Posats en el nostre pla i des del petit món que tenim entre mans, molt podríem fer en bé de totes aquestes coses tan nostres i que amb tan poc d'interès veïem. No cal pas pensar en cap gran empresa que col·loqui el nostre paísatge en les cartelleres de les agències interna-

cionals. No cal tampoc l'aplicació íntegra del que acabem de transcriure, perquè sabem com n'és d'ínutil la seva entera perfecció, diem solament com depèn de nosaltres el que sigui possible una reconstrucció lenta però eficaç de la vila perfecta, es a dir, quan podríem fer des de casa estant amb sols quatre dies de front damunt dels ulls.

A Torroella totes les arzagaiades que hem de veure en l'aspecte de la sensibilitat no són pas, precisament, culpa de cap home que sobrepassi la centúria que ens precedeix. Entre nosaltres, doncs, podem fer cada dia la prova tristíssima d'aquesta deixadesa.

De mica en mica la golafreria de l'instint ens ha fet caminar enrera fins a arribar a col·locar un fèret al costat mateix de la torre que ens fou amorosament restaurada, mentre s'han enderrocat i destruït altres coses que podien ésser demà un lloc, un recés, o una perspectiva urbana desirosa. Veurem encara què farem en aquesta devallada que hem procurat fos feia per tots els de la vila alhora. Creiem però; que no costa pas gaire posar-se en peu quan ens resten coses prou senceres per estintolar noshi... tenim encara un pany de muralles, un parell de torres, bons llocs per a fer-hi jardins quietes i una platja i un camp meravellosos per a deixar darrera nostre la peijada del gust i de la sinceritat.

Ara per ara, respectem els senzills materials i no embrutem les nostres cases amb pedaços plens de vergonyós mal gust. Tornem a les plaçes i carrers amables i a les cases clares i honestes sense pretensions. Fem les coses serenes ligades amb tota la gràcia que ens vola, no per por al progrés ni a la revolució, sinó per no fer una estupidesa; no per afany de caminar enrera, sinó per fer un pas endavant en el bon sentit i la lògica,

Ei no moure's solsament ja fora un gran pas.

Després amb quatre coses podríem donar-nos aquells refinaments que ens farien models entre els pobles sencers. Poc a poc es podria catalogar tot el que hi ha dintre les nostres ca-

ses, places i carrers; això fóra també preparar digníssimament el museu que tard o d'hora ha d'iniciar Torroella. Per altra part, l'ajuntament, lliurat ja de la tasca feixuga que té avui per a complir el més elemental dels programes municipals, podria estar de romanços —com ens diu algú— per dedicar-se a la tasca agradable de repintar el malmés decorat que ens fa de fons tota la vida.

I d'ací ens vindria tot.

En resum, de la crida sincera del dia 16 i de l'ordre autoritària de Madrid, ens en podria quedar alguna cosa tan mareix!

Creieu, amics, que no és pas per mania que demanem aquesta mica d'espiritualitat; si no ho creieu, perdoneu, però és que hem somiat tant vegades en una Torroella culte i riallera que creiem s'ha de fer alguna cosa, no per ximpleria sinó senzillament per dignitat.

JOAN PERICOT

Lliçons populars de Llengua Catalana

LA REGENERACIÓ DEL NOSTRE IDIOMA

Alguns creuen que el català correcte és un llenguatge estrany, gairebé inintel·ligible. És clar que si anem rebuscant paraules poc usades o antiquades i n'anem sembrant els nostres escrits, presentarà una fesomia estrafalària. Però això succeeix exactament en el castellà i en tots els idiomes. ¿Qui no coneix p. e. el cas d'aquell poeta, que prenent a sa minyona per una musa, li suplicava:

«Rendido te suplica un pobre vaie
que le sirvas el rico sucunusco»?

I total li deia, traduït en termes corrents, que «humilde te suplica el pobre poeta que le sirvas el chocolate».

Ja hem advertit alguna altra vegada, que no cal emprar un terme estrany quan en trobem un d'adequat i d'ús corrent en el nostre parlar, i

substituïm únicament aquelles paraules i expressions que són castellanismes veritables o errades evidents.

Que per ventura, es de molt mal entendre o enlairat el llenguatge dels nostres diaris? Per quins set sous hem de *distingir-nos*, dient invariablement *mercès* en lloc de *gràcies*? Per què fer l'erudit traduït en el llenguatge d'estar per casa «lo que queremos» per *ço que volem*, i no podem expressar-nos millor amb la traducció «el que volem» o «allò que volem»?

El llast de la rutina o la peresa d'estudiar coses noves, emplena de dificultats contra el nostre idioma depurat, el cervell d'aquells catalans que es creuen saber l'espanyol i no saben ni el català ni el castellà. Encara no fa molt de temps, després de la sòlida i enorme obra de Pompeu Fabra, vaig sentir homes de carrera que sostenien que la nostra gramàtica no tenia regles fixes. Ara, hi ha encara persones que sostenen de bona fe, que el català literari és un teixit d'expressions estrambòtiques i de termes rebuscats o antiquats. Pare, Senyor, perdoneu-les! I que es vagin delzcant amb la lectura d'escrits *moaèlics* com els *Singlots poètics* del vulgar Pirarra,

LUCIANUS

PER L'ART I PER LA CULTURA

De cada generació torroellenca, de cada fornada de minyons que passa per l'Escola se'n destaquen uns quants amb aptituds ben clares per a dedicar-se al conreu del dibuix i de la pintura. Aquesta afirmació ens l'havia feta el senyor Biasi una infinitat de vegades.

Si a Torroella, doncs, disposèssim d'una Escola d'Arts i Oficis, com tenen tantes poblacions de la comarca, figureu-vos el rendiment que donarien aquests minyons que per propi impuls, per iniciativa pròpia, sense control ni orientacions artístiques, arriben a moure els pin-

zells amb traça singular, amb vertadera traça d'artistes.

A manca d'escola especialitzada, entreiant això no arribi, l'Ajuntament, donant una prova del seu amor a la cultura, donant una prova de la seva protecció als fills dels humils i en definitiva del seu republicanisme democràtic, si res més no podria facilitar els mitjans indispensables—ens referim als estris de treball: teles, pintures, pinzells, etc.—als xicors que sobresurten, als xicors aprofitats els quals es troben importants per a poder continuar les seves aficions artístiques.

Inspira aquestes ratlles un cas frapant, el cas del jove J. Tomàs, del qual hem vist unes aquerelles riques de color i ben ambientades. No demanem pas per ell, i peis que com ell es dediquen a la pintura per pura afició, subvencions ni beques, car potser el nostre Ajuntament no té pas prou capacitat econòmica per arribar a tant. Demanem, solament, que l'Ajuntament posi a la disposició d'en Tomàs i de tots els seus companys a què senten vocació per l'art, les pintures, teles i els pinzells que abans ens referiem, en espera de que arribi el dia que amb l'esforç de tots fem assequible als nostres aprofitats minyons els estudis d'una acadèmia.

Aquesta seria l'obra més exemplar i més republicana que podria patrocinar l'Ajuntament.

PALET

XI Concurs Nacional d'Història de Catalunya

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, reprenent el costum establert abans de l'any 1925, i amb el desig de cooperar a la celebració del Centenari de la Renaixença Catalana, convoca un concurs entre les escoles d'ensenyament primari per tal de premiar aquelles que demostrin un millor resultat en l'ensenyament de la història amb aplicació especial a la història de Catalunya i d'acord amb els moderns avenços

pedagògics. El concurs es regirà per les següents

B A S E S

I. Les escoles que vulguin prendre part en aquest concurs s'hauran d'inscriure, per tot el mes de gener de 1934, a les oficines de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Arcs. 1, principal. A la demanda d'inscripció hauran d'acompanyar nota del nombre de d'alumnes que tenen matriculats i, en el cas de tractar-se d'escoles graduades, dels graus en què aquests estan distribuïts.

II. Es nomenarà un Jurat que començarà a funcionar així que s'hagi complert el terme de la inscripció i que emetrà el seu veredictiu dintre la primera quinzena de juny de l'any 1934.

III. El Jurat complirà la seva missió visitant les escoles inscrites tant cops com cregui necessari, però d'una manera obligada al començament i a l'acabament del terme assenyalat per a la celebració del concurs.

En les visites del Jurat, l'escola actuarà amb tota llibertat, funcionant d'una manera normal i oferint als visitants totes les proves i demostracions que estimi convenientes perquè aquestes puguin judicar el seu treball.

IV. El Jurat, per qualificar, prendrà en consideració:

a) Els resultats obtinguts en ordre a la formació dels alumnes, com a preparació per a una sòlida iniciació a la Història

b) L'aplicació dels mètodes moderns en l'ensenyament de la Història.

c) La manera com aquest ensenyament és articulat a l'obra total que l'escola realitza.

V. S'adjudicaran un premi de 2 000 pessetes, un altre de 1 500, dos de 1 000 i quatre de 500, a cada un dels quals acompanyarà un Títol o Diploma d'Honor.

En el cas que l'escola premiada sigui unitària el premi s'entendrà adjudicat al mestre.

En el cas que sigui una escola graduada s'entendrà adjudicat a la Institució, perquè aquesta el distribueixi entre els mestres tal com estimi just i convenient.

VI. El repartiment de premis s'afectarà

públicament en la data que, al seu temps s'assenyalarà.

NOTA.—El Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana es

complau a fer constar que, integrant la quantitat que destina als premis d'aquest Concurs, hi ha un donatiu de 500 pessetes a la memòria del malaguanyat Joaquim Folguera.

ENSENYANÇA ESPECIAL DE TENEDURIA DE LLIBRES

a càrrec de

Josep Garcia Jorba

Codina, 10

Torroella de Montgrí

NOTICIES

AVÍS D'ADMINISTRACIÓ

Preguem al subscriptors que no hagin abonat la subscripció del corrent any, que tinguin la bondat d'enviar-nos el seu import en segells de correu.

Mercès a l'avençada.

NOMENAMENT.— Amb data 20 d'octubre, el Departament de Govern de la Generalitat ha publicat un decret en el qual són admeses als senyors Lluís Pujol i Vicenç, Miquel Paye i Redreça i Jaume Bruguera i Barrera, les renúncies dels càrrecs de vocals titulars, en representació dels propietaris de la Comissió Arbitral del Districte del partit Judicial de La Bisbal i per a ocupar els llocs vacants són nomenats els senyors Joan Viladevall i Ballester, Manuel Vila i Teixidor i Melitó Ribes i Bassa.

EL TEMPS.— L'hivern es fa sentir de valent. Hem passat una quinzena de pluges menudes, ço que els vells en diuen: *neu a munta-*

nya. Realment, el Pirineu se'ns mostra enfarnat, lluint ses mellors gaies. Els vespres són rufols i les xemeneies de les cases treuen fum pel nas com un exèrcit de locomotores. *Ver aquí que una vegada...* torna a dir l'avi als vaillets que enronden el foc mentre la mare remena les sopes.

ELECCIONS — En veure la llum aquest número d'EMPORION mancaran només set dies per a les eleccions de diputats a les Corts d'Espanya. La tònica d'aquesta lluita, es presenta per ara, en mig d'una calma i d'una serenitat estival. Fins avui no s'ha celebrat cap miting de propaganda ni s'ha repartit la fullaraca arborada de passió que tan havia abundar altres vegades, malgrat l'anunci, en la premsa, d'una vertadera plaga de candidatures. Sembla, però, que tots els partits s'hagin tornat tan honrats i virtuoses que pensin fer com aquell pescador de canya que pescava sense esquer i deia: Jo no enganyo a ningú, el que bonament vulgui picar que piqui.

BARALLA.—Una petita qüestió d'interessos

—segons ens diuen, perquè l'aviram de l'un es ficava a la finca de l'altre— va motivar una disputa tan acalorada entre Josep Esquerrà i en Xico Carles, que el primer va agredir al segon amb una pala de pues. L'assumpte ha estat portat al Juiat, car sembla que l'agredit sofreix ferides de consideració.

DIMISSION.— La dimissió de l'alcalde de la nostra vila, senyor Lluís Pujol, de la qual donàvem compte en el número passat per mitjà de la comunicació oficial tramesa pel mentat senyor, ha estat durant molts dies el tema cantant per les penyes i reunions polítiques. La premsa comarcal també se'n feu ressó, el periòdic gironí *Llibertat* organ d'Acció Catalana, reproduí íntegrament la referida comunicació.

AVIS.— La Junta Directiva de l'Ateneu Montgrí prega a tots els seus associats, que tinguin la bondat de retornar els llibres de la biblioteca que obrin en son poder, car amb motiu del recent trasllat i abans de procedir a una instal·lació definitiva hom realitzarà una acurada ordenació de la biblioteca, de la qual manquen alguns volums corresponents a col·leccions completes.

FUTBOL.— A pesar del mal temps i contra de tota mena d'adversitats, l'entitat esportiva F. C. Montgrí ve celebrant partits de futbol en el seu camp, enfront d'equips forasters. Es d'admirar l'esforç de voluntat i la tenacitat dels directius actuals.

TOPADA D'AUTOS.— En la carretera d'Estartit a Sant Jordi xocaren dos automòbils de la matrícula de Girona, pertanyents al veí d'Olot, Salvador Alsina i Companyia Presas de Torroella de Montgrí.

Els dos automòbils quedaren amb desperfectes d'importància, no ocorreguen desgràcies personals.

CANVI—Entre els periòdics comarcals re-

buts darrerament figura «La llar» de Monicada portanven dels elements adherits a Lliga Catalana. Molt complaguts establim el canvi.

NECROLOGICA.— Ha mort a Reus, on actualment residia amb la seva família, l'aprofitat jove advocat Josep Pla i Pagès.

A la seva mare, senyora Elvira Pagès, de procedència torroellenca, i demés familiars del final trametem el nostre sincer condol.

BONA IDEA.— La Junta del Cens electoral de la nostra vila ha tingut la bona pensada de publicar un full amb instruccions concretes referents a la distribució de districtes i de col·legis electorals. Són de remarcar sobretot, les indicacions que s'hi fan referents on cal votar cada elector segons el carrer que viu.

El full en qüestió no podia pas ésser més oportú ni tenir una major eficàcia.

PREMIAT.— Nosre bon amic en Josep Hospital va prendre part en la cursa motociclista celebrada a Girona amb motiu de les passades fires i festes.

El simpàtic Pep va fer el circuit amb tal braó i empenya que causà l'admiració de tothom. Malgrat els accidents que sofrí durant la cursa es pogué classificar encara a tercer lloc.

Nosaltres també el felicitem.

LA RADIO GIRONA.— Entre els radi-oients hem sentit comentaris molt favorables per la nova emissora Radio Girona, la qual cosa ens plau de recollir bo i felicitant als realitzadors d'aquesta important millora.

PRESIDIIGITADOR.— El conegut i veterà artista «Caballero Guri» ha donat vâries sessions de prestigiació en alguns cafés i societats de la nostra vila.

SALVATJADA.— Dies passats uns quants joves, deixats de la mà de Déu, apedregaren les finestres de l'Escola Dominical causant una forta trencadissa de vidres. Es dolorós que en

el temps actual, en què la paraula *cultura* corre de boca en boca, tinguem de registrar fets tan impropis del significat que té aquest mot arreu del mon civilizat.

BALL.—La Societat de ball Montgrís ha celebrat el seu primer ball de socis en l'elegant saló del Cinema Montgrí. Com totes les reunions sarauístiques que celebra aquesta entitat, el ball es vegé molt concorregut.

En la renovació de càrrecs portada a cap recentment per la Societat Montgrís fou nomenat president el jove Esteve Llos.

OBRES EN CURS.—Ha començat ja la reforma de la casa de la Vila. Tots els interiors es troben fets un munt de ruïnes.

—Es troben també força avençades les obres de reforma del nou Teatre i Cinema del Centre Recreatiu.

—Segueix la construcció del lot de cases noves aixecades vora la carretera de l'Estartit.

—Per l'Ajuntament s'ha procedit a la reparació de la calçada del troç de carrer de la plaça de Quintana per la qual cosa, el trànsit rodat s'ha desviat a l'altra costat de la plaça.

—S'està ultimant la façana de la senyorial residència de don Pompeu de Quintana, damunt de «café Nitú.» La realització d'aquesta reforma té una importància molt destacada dins del progrés urbanístic de la nostra vila.

REGISTRE CIVIL

TORROELLA DE MONTGRÍ

: - : Mes de setembre : - :

NAIXEMENTS

Glòria Manchado i Bartol, filla d'Andreu i Rosa; Gabriel Janohé i Sadurní, fill de Joan i Josepa; Maria Hostench i Roura, filla de Joan i Lluïsa; Josep Busquets i Bosch, fill de Joaquim i Joaquina; Francisco Pagés i Hostench, fill de Lluís i Josepa; Joan Garcia i Pibernus, fill de Pere i Anselma; Rosa Cortés i Serra, fill de Joan i Teresa; Pere Coll i Moret, fill de Joan i Maria; Dolors Pons i Matas, filla de Joan i Catarina.

CASAMENTS

Joan Vicens i Caselles amb Mercè Sureda i Pujades; Sebastià Bosch i Riera amb Rosa Alaball i Coll; Josep M.ª Calver i Miró amb Dolors Ferrer i Casadevall; Joan Sitjas i Ferrer amb Mercè Viñas i Riembau; Lluís Cama i Artigas amb Carme Ferrer i Tibau; Pere Ferrer i Tibau amb Maria Cama i Artigas.

DEFUNCIONS

Antonia Nonell i Vallada de 91 anys, vídua; Clara Junquer i Aleñá de 57 anys, casada; Josep Aleñá i Busquets de 80 anys, casat; Mateo Anglada i Cervià de 90 anys, vidu.

IMP. P. CASADEVALL.-TORROELLA DE MONTGRÍ

F O N D A

S I M O N

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASAMENTS, BATEIGS, ETC.

PREUS ECONÓMICS

Teléfono, 17992

Esparteria, 6

i

Vidrieria, 12

B A R C E L O N A

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIO COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

UN SOL FOC
 Proporciona calefacció i
 aigua calenta a tota la casa
 Amb la calefacció
IDEAL CLÀSIC
 ja té vostè resolt el problema del confort
 higiènic i econòmic. Per pocs diners la pot
 vostè instal·lar en la seva casa. Lliurant-se
 en la tardor i en hivern del fred i l'humitat.
 PRESSUPOSTOS I PROJECTES GRATUÏTS

NARCIS VERT I FILL
 Telèfon, 11 TORROELLA DE MONTGRÍ

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LÍCULES QUE PROJECTARÀ AQUEST CINEMA

DIUMENGE DIA 12 NOVEMBRE

La Bailarina de Sans Souci

amb HANS STUWE - LIL DAGOVER - OTTO GEBUHR

Bajo el Cielo de Cuba

per LAWRENCE TIBBETT - LUPE VELEZ - ERNEST TORRENCE

DIUMENGE
 VINENT:

¿Que vale el dinero?

en espanyol amb GEORGE BANCROFT i FRANCES DEE